

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorake ulice števil. 15. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopenjska petiti-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 6 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 102.

V Ljubljani v sredo, 6. maja 1885.

Tečaj II.

Nov trocarski shod?

Bojni glasi pojemajo. Državniki in vodje ob Temzi in Nevi niso gnali prepira do krvave razsodbe, dobro vedoči, kake tužne posledice bi imela vojska med obema severnima kolosoma. Znana je sicer krilata beseda Bismarckova, da se tam ni bati hudih nasledkov, kjer se bojujeta zemeljski slon in pomorski som — a novejša doba je druzega mnenja. Vznemirljive vesti, ki nam jih je prinašal zadnje čase brzozjav o rusko-angleškem konfliktu, niso pustile Evropi mirno dihati in ves svet je skrbi poln sledil razvitku diplomatičnega pogajanja. Druge javne zadeve niso prišle v toliki meri v poštev — a zdaj, ko se je zopet pokazalo solnce izza oblakov, zdaj oglašajo se vnovič predmeti, ki so bili pozabljeni vsled nevarnosti vojske.

Jeden tacih predmetov je zopetni shod treh vladarjev premilega cesarja našega, nemškega in ruskega. V obče se zatrjuje, da se nameravajo presvitle glave letos zopet obiskati, in sicer v našem Ischlu, v onem lepem planinskem mestu, v katerem sta se že večkrat snidla avstrijski in nemški cesar. Letos hoče se jima tudi pridružiti samovladar ruski ter tako vrniti našemu cesarju obisk, ki ga mu je Nj. veličanstvo v lanskem letu napravilo v Skjernjevicah.

Naravno je, da so vesti o tem shodu zbudile veliko zanimanje in deloma veliko začudenje. Med bojnimi hrupom, sredi rožljanja mečev in silnega oboroževanja širila se je ta novica in prijatelji angleški so takoj sklepali, da bode shod obrnjen zoper velesilo na britanskih otocih. V tej dobi dejali so, v kateri na lasu visi usoda miru med Angleško in Rusko, je shod najmočnejših vladarjev vsega sveta živ dokaz, da se njihove sim-

patije ne nahajajo pri državnikih v Londonu. Vajeni, smatrati shod cesarjev kot eminentno miroljubni pojav, niso se zamogli prečuditi Rusom sovražni politiki, kako da je nastala vēst o shodu v Ischlu, ki bi svetu prejasno kazal osamljenje Gladstonove politike in zagotovil Ruski ogromne koristi.

Ni nam znano, koliko je resničnega na časnikarskih poročilih, da se bode omenjeni shod letos v avgustu vršil; to pa so prejasno pokazali zadnji dnevi, da ono razlaganje ni imelo reelne podlage. Kdor čita najnovejše vesti o miroljubnih pojavih ruske vlade in sledi depešam, ki vse odločno govoré, da ne želé nikakega krvavega prepira; kdor je čital, kako je sam ruski car posegel v diplomatična pogajanja in izrazil željo, da bi se vsa zadeva izročila nepristranskemu razsojevatelju — ta pač ne bode trdil, da je ona razlaga prava, ki podtika eventualnemu vladarskemu shodu sovražne namene zoper Angleško, vsled tega pa indirektno sodelovanje pri krvavi svetovni igri, katera se je bila skoro že pričela.

Dosedanje shode treh cesarjev smatra je svet kot najodličnejše dokaze mirovne politike, katero želé vladarji in narodi njihovi. Politikujoče občinstvo bilo je prepričano, da nimajo ti shodi samo namena, ohraniti onim državam mir, katerih vladarji so se bili sesli, temveč svetu pokazati, da merodajna beseda avstrijskega, nemškega in ruskega cara jamči mir na vsej zemlji, kar jo posedajo kulturni narodi stare Evrope. Poročila, ki so se bila objavila o shodu v Skjernjevicah, potrdila so narode v tem mnenju in radostno so se ljudstva poprijela dela za razvoj mirne svoje sreče. Dandanes vojna dveh držav ne vpliva samo na njune podanike, temveč tužne posledice boja čutijo vsi kulturni narodi; preveč so v zvezi med

seboj, pregoste so točke, v katerih se v modernem času dotikajo interesi vseh civiliziranih držav, da bi vojna dveh velesil se bojevala brez sledú za sosede. Ravno zato dajali so shodom vladarjev tolik pomen, ravno zato pozdravilo ga je vse evropejsko občinstvo s tolikim zadovoljstvom. Sedaj pa so proglasili ruskega cara kot kaljitelja te ideje. Navidezno kakor knez miru vdeležil bi se bil shoda trocarskega, med tem bi ob Vzhodnem in Črnem morji morebiti uže pokali topovi in pogubonosni torpedi izkazovali peklensko svojo moč. Mir evropski bi izginil — in nihče drugi, nego ruski car ga je bil skalil — tako so dokazivali engažirani sovražniki mogočne severne države. Drugi pa so zopet bili prepričani, da car sam nima pri tem nikake krivde. Takozvana ruska vojaška stranka znala je uporabiti tolik pritisk na vladarja, da je moral udati se njeni volji in začeti boj; Ruska dela drugo politiko, nego njen car — tako so zatrjevali. Volja naroda je močnejša, nego samosilnik sam, in zato prihaja car v Ischl, da pokaže nemogočnost drugačnega postopanja in uveri vzvišena svoja zaveznika, da se ni mogel ogniti reki, ki je tekla proti njemu. Klic proti Heratu vzbudil je mase ljudstva in dinastija se ni mogla ustaviti silnemu nacionalnemu navalu.

Najnovejše vesti so pokazale, da je bilo modrovanje jednih in drugih napačno. Ruska politika pripoznala je lojalno, da se podvrže nepristranskemu mednarodnemu sodišču in s tem pokazala, kako neopravičene so bile tožbe o ruski nezanesljivosti in nepošteni ekspanzivni politiki. Up, da je trocarski shod v Skjernjevicah temelj miru, nikakor ni podrt, in vera, da bode shod v Ischlu, če se sploh izvrši, isto nadaljeval, kar je bilo pričeto lansko leto, nikakor ni omajana v narodih evrop-

Listek.

Instruktor.

(Prosto preložil J. Bedének.)

(Dalje.)

II.

Življenje na Svetličevini, kakor se je namreč gradu reklo, kjer se naša povest godi, bilo je takó enakolično in vsakdanje, kakeršnega si pri zdatni oddaljenosti od mesta in železnice le misliti moremo. Vsake kvatre prišli so kaki gostje, le redkokedaj kako pismo, vsako nedeljo zveženj novin, brošuric in knjig, med tednom po dvakrat ali tudi po trikrat pa veselo dete Dolinska Grozdana in — evo vam vse, celo podobo družbinsko na Svetličevini.

Ne daleč od vasi, sredi gozda ležalo je mirno jezerce, bolj ribniku, kakor pa jezeru podobno. Ondi so si napravili grajski jako mično kopel, kamor so se kopat in na sprehod hodili. Semkaj so navadno zahajali ob lepem vremenu; če je šel pa dež, so se pa doma na biljardu dolgočasili.

Za poslednjega Stanko ni nič kaj maral. Sestavil si je bil učni načrt, katerega je večidel na dopoldanji čas raztegnil, popoldne ostalo mu je pa na razpolaganje za telovadbo, ježo in plavanje. Proste ure v pravem pomenu, ki si jih je za odihljeje odmenil, preživel je na vrtu, deloma pa tudi v svoji sobici med knjigami. Ob ugodnem vremenu šetal je čestokrat po okolici.

Prijaznost med Stankom in Dušanom je bila uže ginljiva. Vbogat ga je, kakor ura. Le pogled, beseda ali migljaj je bil zadosti in deček je vbogat, da se mu je vse čudilo. Pri tem je pa tudi vrlo dobro napredoval.

Stanko je bil jedva 26 let star in povsod priljubljen, kjer se je prikazal. Od graščaka pa do vaškega pastirja ga je vse rado imelo. Vzrok temu je bila njegova prijaznost nasproti nižjim in fini takt nasproti višjim. To je pa Grozdano ravno silno jezilo, da se ji zali instruktor vedno z glacerokavicami približuje. Želela bi si ga bila bolj domačega, bolj srčnega in gorkega, toda vse zastonj. Kakor leden vošil jej je Stanko danes kakor jutri svoj „dober dan, gospodičina“. Čestokrat pritožila

se je Darinki nasproti, rekoč: „Stavim, kolikor hočeš, da se za našim doktorjem Nikoličem ves drug korenjak skriva, kakeršen pa iz njega gleda.“

Nikoli ni zapazila, kako je vselej Darinki obraz zarudel. Ko ji je Grozdana vedno le jedno pesem pela, pokregala jo je tu pa tam Darinka: „Veš li Grozdana, da si mi uže zoprna, kedar začneš doktorju lase cepiti?! Kaj se le vtikaš v njegove skrivnosti.“

Grozdana se ji je pa vselej na glas zasmejala: „Ko bi te tako dobro ne poznala, bi si pač marsikaj mislila, zakaj se vselej braniš o instruktorji govoriti.“

„Grozdana!“ vsklikne nevoljno Darinka. „Doživeli smo uže enake slučaje,“ nadaljuje nepoboljšljivi škrat, „da je mladeneč s palico prišel v grad poučevat, venkaj gredé je pa bogato nevesto s saboj odpeljal!“

Koraki se začujejo, in deklica obmolkne. Dušan in Stanko prideta pod uto.

„Velikanska in jako vesela novica“, zažgoli Dušan vstopivši.

„Pri koji je, kakor Dušan meni, moja navzoč-

skih. Shod trocarski more imeti jedino le miroljubni značaj; to prepričanje dobila je Evropa po najnovejših poročilih o stanju rusko-angleškega prepira. Brez skrbi gleda lahko svet na obisk v Ischlu. Kjer se snidejo tako plemenite duše, tako blagi vladarji, tam se pač ne snujejo kvarne spletke, o kakeršnih govoré svojim čitateljem razni „svetovni“ listi. Nevarnost obstoji samo v domišljiji razvnetih časnikarskih dopisnikov.

Volitve.

Z Notranjskega.

(Izv. dop.)

Volitve v državni zbor se bližajo, povsod se pripravljajo na boj in prikazujejo se uže ostra nasprotja med posameznimi strankami. Veselo je sicer videti, da se naše ljudstvo zanima za državno življenje, a žalostno je, da se nasprotna mnenja mesto s stvarnimi razlogi pobijajo večkrat s sumničanjem in psovkami.

V glavni stvari, Slovincem priboriti ravnopravnost in boljše blagostanje, smo menda vsi iste misli, o sredstvih pa, kako ta namen doseči, gotovo ne moremo biti vselej in vsi istih misli. Treba se je v važnih zadevah podvreči večini. Vse prejšnje vlade — izvzemši Hohenwartovo, bile so sovražne naši narodnosti. Naravno je tedaj, ako smo bili v opoziciji proti tem vladam složni. Vladna, ustavoverna ali nemška stranka je bilo jedno in isto. Med Slovenci nismo poznali vladne stranke, kakor med Čehi ne. Še le pod sedanjim ministerstvom nastala je tudi pri nas vladna stranka, katera podpira vlado s prepričanjem, da pri obstoječih razmerah nimamo pričakovati boljše in da bi bila nesreča, ako bi Slovenci pomagali podreti to vlado. Velika večina slovenske inteligence in tudi našega ljudstva pripada tej stranki. Tej nasproti stoji maloštevilna radikalna stranka, katera hoče mahoma vse doseči in katera k prvi pripadajoče zastopnike pita z vladnimi „mameluki“, „sebičneži“, „izdajicami“, „Hadži Lojo“ itd., akoravno mora biti prepričana, da tudi ti delajo za isti blagi namen.

Gospodje radikanci, táko počenjanje je kvarno! Lahko bi vam odvrnil: „Wie der Schelm ist, so denkt er von Anderen“, a nečemo vam splošno odrekati dobrega namena. Ker smo pa prepričani, da so vaši nazori kratkovidni in vaše ravnanje posebno pri sedanjih razmerah naši sveti stvari škodljivo, pobijamo vas iz prepričanja in ne zaradi plačila ali družih sebičnih namenov. Nepoštenjak tudi drugim rad podtika nepoštene namene.

Najhuje ruje in terorizuje radikalna stranka v našem središču. Da je njeno ravnanje občemu blagru škodljivo, prepričamo se lahko pri mestnem zastopstvu v Ljubljani, kjer se odtegujejo delavni in skušeni možje javnemu delovanju. Slovenci imamo malo mož, kateri imajo zmožnost in dobro voljo, biti pravi ljudski zastopniki, in mesto da bi izbrali vse najboljše moči, se mnogi odvrtačo s sramotnim sumničanjem.

Tega ste se menda vendar uže prepričali, da naši poslanci s svojim poslom ne bodo obogateli in da navadno trpé materijalno škodo. Mož, kateri je sposoben za drž. poslanca, si lahko tudi doma v miru prisluži poslaniške dijete. Celó gosp. S—c pravi v svojih člankih: „Resni dnevi“, da nimamo dosti izbirati, da je malo za posel drž. poslanca sposobnih mož, in vendar se dnevnik, ki je priobčil te članke, ne ravna po tem.

Nekateri pravijo: duhovna ne, drugi: uradnika ali profesorja ne, tretji: kmeta ne. Koga naj tedaj volimo, da bi imel vse dobre lastnosti poslanca? Mi trdimo, da ne sme biti noben stan na sebi vzrok, koga zavreči, kajti povsod se lahko dobé zmožni, delavni in za narod vneti možje.

Po najstarejšem dnevniku prijavljena vést, da je centralni volilni odbor ljubljanski, v katerem nahajamo tudi uradnike, sklenil, nobenega uradnika ali profesorja kandidirati v državni zbor, iznenadila nas je ter se nam zdela uže s početka neverjetna. Pokazalo se je, da je bila ta vést neresnična, a „resnicoljubni“ dnevnik je ne prekliče.

Poudarja se posebno, da mora biti poslanec samostalen, neodvisen. Kdo pa je po polnem neodvisen? Po navadnih pojmihi oni, ki živi od svojih rent. Koliko pa imamo tacihi mož Slovenci? Ne poznamo jih in ako jih imamo, se ne brigajo dosti za naš narod. Ne verujemo, da bi bili srečni, ako bi nas zastopali sami milijonarji. Taki možje navadno ne poznajo ljudskih teženj in se tudi ne bodo ogrevali zanje. Takih mož uže tako preveč sedi v drž. zbornici in ako se ne varamo, so v debati o pristojbinski noveli zmagali milijonarji, ne pa zastopniki kmetskih občin.

Milijonarjev torej ne moremo voliti in jih ne bomo volili. Ohranili smo si še toliko idealizma, da više cenimo duševni kapital, in trdimo, da je lahko mož, kateri ima dovolj tega kapitala ter ga vestno uporablja, mož, kateri je po polnem na svojem mestu, tudi neodvisen, bodi si uže v tem ali v onem stanu. Tudi navaden gospodar ne bode z lepa odpodil svojega hlapca, ki mu vestno in pridno služi, ampak dal mu bode rajši več prostosti, da si ga pridrži. Čuli smo uže pametnega gospodarja reči: Moj hlapec je menj odvisen od mene, kakor jaz od njega, ako ga danes odpodim, ima deset novih služb na ponudbo. Tako je tudi v državnih in družih javnih službah. Reveži na duhu, strašljivi pa nikjer niso samostalni. Zanimivo bi bilo rešiti vprašanje, ali je bolj samostalen in neodvisen agent kake zavarovalne banke, ali pa predsednik najvišjega računskega dvora ali bodisi tudi kak c. kr. profesor? Ali nista bila tudi v času najhujšega pritiska izborna poslanca — uradnika Bleiweis in Herman?

Izberimo si tedaj najboljše možé in ne glejmo na to, ako je dotični uradnik, duhovnik, odvjetnik ali bogataš. Treba nam je zastopnikov vseh sta-

nov. Čim več spretnih delavcev pošljemo v državni zbor, toliko več vpliva bomo imeli in toliko več pridobili od države. Zaradi tega le čestitamo Dolenjcem, ako si izberó za svojega poslanca izborna moč — g. prof. Šukljeta, katerega nasprotniki zdaj takó nesramno napadajo. Prepričani smo, da bode delal v korist in čast svojih volilcev. Prepričani smo pa tudi, da se centralni volilni odbor ne bode protivil želji volilcev in da ne bode odrekel pasivne volilne pravice vsem uradnikom, ker bi sicer delal račun brez krčmarja. Da tudi „Slov. Narod“ tega ne misli, ampak da mu je glavna reč le upor proti prof. Šukljetu, se razvidi iz tega, da kaudljuje za Notranjsko radikalnega uradnika, rekoč, da se Notranjska zeló zanima zanj. Nam o tem ni nič znano in smo s svojim dosedanjim poslancem po polnem zadovoljni.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

O shodu treh cesarjev glasijo se poročila vedno drugače; danes se za trdno uže oznanja, da je čas in kraj shodu uže določen, jutri se zopet temu oporeka. Najnovejša poročila zopet zatrjujejo, da je shod določen. Aleksander III. bode na vsak način v teku tega poletja obiskal avstrijskega cesarja; kje se snideta, ni še določeno. Da se bode shoda udeležil tudi nemški cesar, je baje tudi uže gotovo.

Tuje dežele.

Nemški državni zbor zaključil se bode pred Binkosti, ker je zdaj v to privolil tudi knez Bismarck.

Papež Leon XIII. sprejel je dné 3. t. m. okolo 200 nemških romarjev, katere je vodil knez Löwenstein. Knez prečital je pred sv. Očetom adresu, v kateri se je izražala zvestoba papežu od strani nemškega prebivalstva. Papež je v odgovoru se izrekel, da se je vedno trudil, da bi ohranil mir z Nemčijo.

Francoske zbornice sešle so se predvčeranjim zopet v kratko, nevažno slednje zasedanje. Najprej se bodo rešila financijalna in zakonodavska vprašanja. Razmere s Kitajsko so se zopet po polnem poravnale, v Egiptu nastali konflikt je tudi na poti ugodne rešitve.

„Pester Lloyd“ objavlja dopis iz Berolina, v katerem se zatrjuje, da bi med Anglijo in Rusijo nastala vojska ostala po polnem omejena. Nadalje se pripoveduje, da je Nemčija zabranila Rusiji, skleniti zvezo s Sultanom in perzijskim šahom; Italijo bodo držali od vseh stranij v mejah. V Skjarnjevicah se nobeden ni odpovedal, da se ne bi razširjal. Angleška nima prav, da se jezi nad Nemčijo in Avstrijo. Te ne morete prepričati vojne, a je tudi ne želite, ker bi zmagovalec bil vsaki tretji vlasti neprijeten.

nost neogibno potrebna,“ dopolni doktor svoj prihod opravičujoč.

„Čez osem dni pride Milan z baronom Ropotarjem za več tednov na odpust semkaj,“ nadaljuje Dušan, „hej, to bomo zopet živeli!“

In komaj dokončavši, oddirja, kakor bi treščilo vanj; tudi Stanko hotel se je umakniti, ali Grozdana ga je po raznih rečeh prašaje v pogovor zamotala, če ni uže slišal, kako se vsi Milanovega prihoda veselijo, če ga ne pozna itd.

„Le toliko mi je znano, da je nekje pri huzarjih za poročnika,“ odgovori Stanko.

„No tedaj pa tudi uže vse veste, kar vam je o njem vedeti treba,“ reče šaljivo malo dekle, „in baron Ropotar?“ — — ter na Darinko šegavo namežika.

„Je tovariš Milanov,“ dostavi Stanko, ko je nevoljno Darinčino oko zapazil.

Grozdane pa ni bilo tako lahko ugnati.

„A kaj pak; danes ali jutri tako vse na dan pride.“

„Nekaj posebnega vam hočeve zaupati, dobro pametujte, da zaupati, midve, vam, gospod doktor!“

„Velika čast za me!“

„Kaj pa dà, ali najino zaupanje zahteva zopet zaupanje, razumete?“

Stanku zaigra zopet oni poredni smehlaj okolo ustnic, kojega smo uže poprej dvakrat na njem opazovali.

„Ako se mi kedaj priložnost ponudi, da si vaše zaupanje na lastno korist porabim, zagotovim vas, da se hočem vrlo dobro poprijeti.“

Grozdana vgrizne se na rudečo ustnico in mično šobico napne.

„Uže prav“, nadaljuje zopet Grozdana, „znano vam je, da se dá iz vsakega zaupanja, posebno pri takó zvedavih dekletih, kakor sve medve, ob svojem času dobiček napraviti; ti pa Darinka se nikari ne zlobi, ako jaz stvar gospodu Nikoliču razložim, saj je sedaj družinski in naš! Kaj ne, da ste uže slišali, da so bili Darinčin papá v mladosti oficir in v marsikaterem boji. Imeli so prav vrlega tovariša, s kojim si sta bila, kar se med vojaki mnogokrat najde, kot ena duša v dveh telesih. Prisegla sta si večno prijateljstvo, katero sta celó še takó daleč raztegnila, da si obljubita,

ako se oba poženita, in — in — otroke dobita, in sicer jeden dečka drugi devojko, tista otroka med sabo poročiti. Ločila sta se potem in si pogosto dopisovala; v poznejših letih so tudi pisma redkeje hoditi jela in po polnem izostala, kajti prijatelj je doli nekje daleč na turški meji, mi pa živimo tukajle. Ob svojem času stari tovariš resnično naznani, da ima sina, na kar se mu je od tukaj se vé da nekoliko let kasneje porod devojke — gospice Darinke javil, in s tem je bilo zopet pisanja konec. Zaroka pa je le do dvajsetega leta Darinčinega veljavna. Ako se nepoznat princ do takrat ne oglasi, izgubi svoje pravice. Lehko si mislite, da taka devojka, kakor je naša Darinka, ni brez snubača ostala,“ nadaljuje šegavo Grozdana proti prvi obrnjena, „ali papá so jo ravno iz navedenega vzroka do sedaj vsakemu odrekli, in tudi Darinki je bilo takó prav vseč. Tudi baron Ropotar, nadlajtenant, in Milanov kamerad vlekel je enkrat uže ploh od tukaj. Čez 14 dni dopolni Darinka svoje dvajseto leto, torej si lahko mislite, da nama je pri srci, kakor vjakom na večer pred bitvo.“

Kakor kažejo najnovejša poročila, ni se več bati vojske. Anglija in Rusija kažeta resno voljo, vso zadevo poravnati mirnim pōtem. Sicer pa se je zdaj tudi pokazalo, da vsi vznemirljivi glasovi o oblastnem prodiranju Rusov proti Heratu niso istiniti, in isto tako je neutemeljena vēst, da bi bili Angleži zaseli Port Hamilton.

Iz Aten se poroča, da se bodo vsi pri vnanjih državah nastavljeni grški poslaniki poklicali domov, da se bodo takó zúnje potrošene svote prihranile. Poslaniška opravila opravljali bodo prvi tajniki dotičnega poslaništva.

O vstaji v Kanadi se poroča, da vēst o splošnem uporu Indijanov na severozapadu ni istinita. Upornikom pridružilo se je do zdaj le majheno število Indijanov. Poveljniku kanadskih vladnih čet, kateri je bil pred kratkim tepen, se je baje naročilo, naj se pogaja o miru z vstaškim poveljnikom Rielom.

Z ozirom na poročilo, da bode šla angleška vojaška misija v Teheran, naročilo se je takoj tamošnjemu angleškemu poslaniku, da poroča o vojaški moči Perzije. V poročilu pravi poslanik, da perzijska pehota znaša 80 000 môž; topništvo okolo 9000 môž; regularna konjica ima 3500 kónj; iz raznih rodov pa se more nabrati še 100 000 konjikov. Vkupno bi Perzija mogla postaviti na bojišče 200 000 môž.

Razne vesti.

— (Otrok s štirimi nogami.) Iz Vesprima na Ogerskem se z dné 29. p. m. poroča: V vespriskem komitatu, in sicer v vasi Oslop porodila je neka kmetica otroka s štirimi nogami. Oče otrokov, priden in imovit kmet, bil je zaradi tega takó žalosten, da si je prerazal žile, vsled česar je umrl.

— (Obžalovanja vreden oče.) Oče na vse življenje v ječo obsojenega in v New-Yorku zaprtega Johna Warrena hodi uže 25 let po enkrat na leto, in sicer pred praznikom „zahvalnega dneva“, obiskavat svojega sina. Starček je sedaj še dokaj trden, a dolgi snegobeli lasje padajo mu raz glavo po plečih in globoke zareze po njegovem obrazu pričajo, da je preživel mnogo žalostnih dni. Njegova pot je dolga, kajti njegov in nesrečnega njegovega sina rojstni kraj Mansfield oddaljen je 30 milj od New-Yorka. Pripelje se z vozičkom, na kojem ima polno sadja in družih jedil, kakor tudi obleke, koje sta mati in sestra za ujetnika med solzami napravljali. Starček pritiska pri tej priložnosti solzeč se svojega sina na sreč in izročujoč mu razne darj, spomina ga na one srečne dni, ko so še doma vsi skup praznovali „zahvalni dan“. — John Warren nima nikake nade, da bi kedaj pomiloščen bil, kajti zločin, ki ga je doprinesel, je takó grozen, kakor jih je malo. Pred 26 leti umoril je namreč svojo 18letno soprogo. Bil je tedaj še le 22 let star. Šel je s svojo soprogo sprehat se in jo je zvalil v gozd do neke vodé. Tam pahnil jo je v vodo in ji je takó dolgo tiščal glavo pod vodo, dokler mu ni v

Stanka je ono pripovedovanje bolj zanimalo, kakor je bilo videti; prsi se mu dvigajo in žareče oči dalj časa, kakor bi bilo treba, obstajajo na sramežljivem obrazu dekletovem, o kojem je bila govoric.

Kratek molk polasti se trojice in mladenič si kake dva- ali trikrat z roko čez čelo potegne in naposled z zadušnim glasom vpraša:

„Ali bi se vam ne zdelo indiskretno, če se predrzнем še za ime onega starega prijatelja gospoda Svetliča vprašati, ker ste mi uže toliko zanimivega zaupala?“

Grozdana se ozre na Darinko, ta pa prikima. „Litavski baron“

Mladenič se nasloni ob steber pri vhodu. Močno se mu začnó prsi dvigati. Obledí.

„Kaj vam je?“ vpraša Grozdana, „takó razdraženi se mi zdite?“

„Nič, nič, vročina in soparica je huda!“

„Zakaj tudi vedno stojite, vsedite se!“

„Lepa hvala, saj ni nič,“ odvrne Stanko, „ne premaknivi se s svojega stališča.“

(Dalje prihodnjí.)

rokah strepetala. Njeno truplo je potem skríl v grmovji, vendar so je našli in hudodelca prijeli. Obsojen je bil, kakor gori omenjeno, v ječo na vse življenje. Dokler je sodnijska obravnava trpela, kazal ni nikakega kēsa, a po obsodbi bil je v ječi zeló reden in pohleven človek, takó, da ga imajo ujetniški uradniki prav radi. Prinčíl se je notri črvljarstvu in je izvrsten delavec. — Takó hodi uže četrstoletja ubogi oče k svojemu pri življenji pokopanemu sinu, a ta obisk je od leta do leta britkeji. Sicer ljubezen očetova še ni potihnila, a njegovo telo postaja slabeje in bliža se čas, ko bodo moža položili v hladen grob. Prišel bo nekega dné kedo drugi k ujetniku, ki mu bo povedal, da njegovega očeta ne bo več praznovat z njim „zahvalnega dné.“

Domače stvari.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani dné 5. maja.

Danes ob 6. uri zvečer imel je mestni odbor ljubljanski javno sejo. Predsedoval je župan Grasselli; navzočnih bilo je 29 mestnih odbornikov.

Gospod župan pozdravil je nevoizvoljene mestne odbornike.

Podžupan Vaso Petričić poročal je o določitvi županove opravilnine in drugih njegovih prijemkov za prihodnjo opravilno dōbo. Poročevalec je predlagal, naj se določi opravilnine 2000 gld. in 400 gld. za stanovanje.

Predlog se jednoglasno sprejme.

Gospod župan Grasselli naprosi najstarejšega mestnega odbornika, naj pri volitvi novega župana prevzame prvostvo.

Starostni predsednik mest. odb. Potočnik konstatuje, da so vsi mestni odborniki, razen gospoda Žužeka, kateri je po nujnih opravkih zadržan, navzočni.

Na to se je vršila volitev novega župana za dalnjo triletno dōbo.

Izmed 29 oddanih glasov dobil jih je dozdanji župan gospod Grasselli 28, jeden glas pa gospod V. Petričić. Izvoljen je torej župan gospod Peter Grasselli.

Novoizvoljeni župan gosp. Grasselli zahvalil se je v toplih besedah za zopet izkazano čast ter obeta, da bode po vseh svojih močeh delal za prospeh mestne občine.

Starostni predsednik gosp. Potočnik pozdravlja novega župana, poudarjajoč, da se je mestne občine blagor izročil vrednemu možu.

Pri volitvi podžupana bil je zopet izvoljen dozdanji podžupan gosp. Vaso Petričić. Novoizvoljenec se izreče, da izvolitev sprejme.

Na to so se vršile volitve v razne odseke, in izvoljeni so bili v:

Magistratni odsek (predsednik gosp. župan) mest. odborniki: Dr. vitez Bleiweis Trsteniški, Mihael Pakič, podžupan Vaso Petričić, dr. Ivan Tavčar in Fran Žužek.

V personalni in pravni odsek: Dr. Hinko Dolenc, Ivan Murnik, dr. Fran Papež, Ljudovik Ravnihar (načelnikov namestnik), dr. Zarnik (načelnik).

V finančni odsek: Ivan Gogola, Ivan Hribar, Alfred Ledenik, Vaso Petričić (načelnik), Fran Ravnihar, dr. Josip Starè, dr. Ivan Tavčar (načelnikov namestnik).

V odsek za mestne ubožce (predsednik župan) mest. odb.: Josip Geba, Toma Zupan, Ivan Potočnik, Jakob Skrbinec in Karol Žagar.

V šolski odsek: Dr. Hinko Dolenc (načelnikov namestnik), Ivan Gogola, Ignacij Valentincič, Ljudovik Ravnihar, dr. Zarnik in Toma Zupan (načelnik).

V policijski odsek: Dr. vitez Bleiweis Trsteniški (načelnik), Anton Klein, Alfred Ledenik (načelnikov namestnik), Fran Titnik, Karol Žagar, Henrik Ničman in Ignacij Valentincič.

V stavbinski odsek: Fran Kollman, Ivan Murnik (načelnikov namestnik), Srečko Noll, Mihael Pakič, Fran Potočnik, Ivan Velkoverh in Ivan Žužek (načelnik).

V odsek za olepšavanje mesta: Ignacij Valentincič, Ivan Hribar (načelnik), Ivan Kollman, dr. Ivan Papež (načelnikov namestnik), Fran Ravnihar, dr. Josip Starè, Josip Tomek in Ivan Velkoverh.

V vodovodni odsek: Ivan Hribar, Vaso Petričić, Ivan Potočnik, Josip Tomek in Fran Žužek.

V direktorij za mestni užitniški zakup: Ivan Hribar, Anton Klein in Ledenik.

V klavnično ravnateljstvo: Dr. vitez Bleiweis Trsteniški, Henrik Ničman in Mihael Pakič.

Po končanih volitvah zaključila se je seja.

— (Trgovinska zbornica.) Trgovinsko ministerstvo potrdilo je izvolitev gosp. J. Kušarja predsednikom in gosp. J. N. Horaka podpredsednikom trgovinske zbornice.

— (Šolske počitnice.) Z Dunaja se poroča, da je naučni minister odločil, da se za letos še ne bodo preložile šolske počitnice.

— (Državno-zborske volitve.) Danes ob 7. uri zvečer bode shod zaupnih mož v dvorani ljubljanske čitalnice, da se dogovoré o kandidatu za državni zbor za mesto ljubljansko.

— (Nova društva.) V meseci aprilu ustanovila so se naslednja nova društva: 1.) Klub biciklistov v Ljubljani; 2.) „Prostovoljni ognjegasci“ v Borovnici; 3.) Družba sv. Cirila in Metoda. — Društvo slovenskih pisateljev dobilo je potrdilo spremenjenih pravil.

— (Iz učiteljskih krogov se nam piše:) Prigodi se večkrat, da ubogi šolski dečki pri dobrotnih družinah po hišah prosijo in tudi dobé denar za šolske potrebe. Skušnja pa uči, da dotični malopridni dečki te darove porabijo za sladkarije, cigarete in druge reči in se s tem tako razširjeno kadenje med šolsko mladino podpira. Ker vsak potreben deček vse šolske potrebščine v šoli dobi, se slavno p. n. občinstvo prosi, da bi take malomarneže ne podpiralo več z denarjem.

— („Sokol“) napravi v nedeljo 10. t. m. svoj prvi letošnji izlet iz Ljubljane na Dobrovo, v Švico in na Kozarje z godbo in zastavo. V ta namen se bode „Sokol“ ob 1/2 6. zjutraj omenjenega dné dvignil in pojde po Gradišči in Rimski cesti na Dobrovo, kjer se bo brala sv. maša. Po končani službi božji pojde v Švico na zajutrek in od ondot v Kozarje, kjer bo imel v gostilni g. Hribarja svoj obstanek, kosilo in vesolico do večera. Okolo 1/2 8. zvečer vračal se bode „Sokol“ po Tržaški cesti preko Viča in Glincev domov. Ob neugodnem vremenu preložil se bo izlet na drugo nedeljo.

— (Strela udarila) je dné 3. t. m. o polu 10. ure zvečer v hlev Antona Rupnika v Žiberšah v logaškem okraji, ki je do tal pogorel. Škoda ceni se na 320 gld.

— (Otrok utonil.) Iz Tržiča se nam poroča: Dnó 29. t. m. igral se je otrok posestnika Tomaža Kralja pri sv. Katarini ob potoku Somšca, ki teče mimo hiše, ne da bi ga bil kedo nadzoroval. Pri tem pade v vodo. Oče, ki je čez nekoliko časa zraven prišel, potegne ga iz vode, a bil je uže mrtev.

— (Norec v cerkvi.) Iz Hrenovice se nam piše z dné 1. maja: Včeraj ob 11. uri dopoludnó prišel je v farno cerkev 27letni, pred kratkim zblazneli kočar Fran Sever, po domače Skartin z Studenca, in je začel metati raz oltarje marmornaste kipe, svetilnike, podobe itd. Potem šel je k orgljam in je tudi te hudo poškodoval. Čez kaki dve uri prišli so tukajšnji gosp. župnik v cerkev in so storili konec temu razdevanju. Škode napravil je najmanj 1000 gld.

— (Veliko veselico, besedo s plesom.) Napravi društvo „Edinost“ v Trstu tretjo nedeljo meseca maja, to je 17. maja t. l. Pri tej veselici bodo, kakor se sliši, sodelovala ta-le društva: Delalsko podporno društvo s svojim pevskim zborom, „Tržaška čitalnica“, „Tržaški Sokol“, pevsko društvo „Slovanska Vila“ iz Skednja, društvo „Zora“ iz sv. Ivana s svojim mešanim zborom, društvo „Zvon“ iz Lonjera, društvo „Skala“ iz Bazovice, pevsko društvo iz Rojana in Barkovelj, potem ženski pevski kvartet tržaški, in razni diletantje na deskah, ki pomenjajo svet. Igrala se bode namreč igra: „Eno uró doktor“, ali pa „Sluga cikorjaš“. Peli se bodo razni novi možki in mešani zbori, ali najvažnejše je to, da pride blagovoljno na pomoč tudi znameniti tenorist gosp. Pogačnik iz Ljubljane ter bode pel dva do tri lepe samospeve. Beseda utegne torej biti velikanska in se bode vršila ali v gledišči „Fenice“, ali na krasno odičenem, z odrom preskrbenem vrtu „Monte Verde“. Delajo se uže zdaj velike priprave, in povabijo se vse tržaške honoracije.

— (Vremensko proročanje Mathieu de la Drôme za mesec maj.) Lepo vreme do 7. t. m. — Morje mirno. Lepo vreme od 7. do 14. t. m. — Nevihte v Sredozemskem morji. Dež in plohe na Francoskem, v Italiji, Nemčiji in na Angleškem. — Močna slana in zmrzlina na Nemškem, posebno intenzivna slana v Tirolskem. Lepo vreme od 14. do 21. t. m. Morje mirno. — Močno deževje v Franciji, v Španiji, v górenji Italiji, Avstriji in južni Nemčiji od 21. do 28. t. m. — Močni vetrovi na morji, posebno na Jadranskem, majhne povodnji. — Od 28. do 31. t. m. plohe in povodnji v Švici in Italiji. S kratka: Lepo vreme od 1. do 20. t. m. spremenljivo od 20. do 28. t. m. in zopet lepo od 28. do 31. t. m.

— („Vrtca“) št. 5. prinaša naslednjo vsebino: Sirota pred oltarjem. (A. Pin.) — Ljubezen do bližnjega. (Poslov. Iv. Tomšič.) — Ječa — sreča. (Lj. T.) — Očala kupuje, da bi znal čitati. (Vrčević.) — Milan in kokoši. — Pošteni loncevezec. (Iz češčine preložil H. Podkrajšek.) — Spomini na deda. (B—c.) — Narodne legende (Zapisał Fr. Ks. Krušič.) — Gašperjeve zabave. — Listje in cvetje. — Nove knjige in listi. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 glđ. 60 kr. Naročnina naj se pošilja: Uredništvu „Vrtčevemu“, Ljubljana, Mestni trg št. 23.

— („Kres.“) Leposloven in znanstven list. Sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župnika Dav. Trstenjaka ureduje dr. Jakob Sket, c. kr. gimn. prof. v Celovci. Obseg 5. številke: Arabela. Roman. Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) — Dom. Mirko. — Stari Džuldaš in njega sin Mamet. Povest iz življenja v srednje-azijatskih pustinjah. Ruski spisal N. N. Karazin, preložil † Fr. Jos. Remec. — Dve pesni. M. Valjavec. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. — O našem literarnem gospodarstvu. Spisal France Podgornik. — O narodnih pesnih koroških Slovencev. Spisal J. Scheinigg. (Dalje.) — Grof A. S. Uvarov, ruski arheolog. Ivan Steklasa. — Što, kaj ča. Spisal J. Šuman. — Turje — Tauern. Davorin Trstenjak. — Poročilo o hrvatski književnosti. Spisuje J. Steklasa. — Drobnosti. Izhaja v mesečnih zvezkih na 3—4 polah začetkom vsakega meseca; velja 4 glđ. na leto, 2 glđ. na pol leta in se tudi lahko po snopičih à 40 kr. v knjigarnah kupuje. Tudi letnik 1882, 1883 in 1884 se še dobi, in sicer po 3 glđ., prvi letnik nam je pa pošel.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 5. maja. Gladstone dejal je v dólenji zbornici: Vsled sklepa, da se vrše pogajanja v glavni točki glede mejnega vprašanja v Londonu, naznanilo se je Lumsdenu, da bi bilo dobro, če

pride on in Stewart koj v London. — „Pall Mall Gazette“ pravi, da Angleška ni zasela Port Hamiltona ter ga tudi ne bode zasela, ker je mir zdaj zagotovljen.

Niš, 5. maja. Skupščina se je danes zaključila s kraljevim ukazom, katerega je prečital ministarski predsednik Garašanin. Članovi skupščine podali so se potem h kralju, kateri jih je na pri-srčen način odpustil.

Rim, 5. maja. Po šestdnevni debati zavrgel je senat predlog, naj se poviša uvozna carina na žito in riž. Samo štirje senatorji so glasovali za predlog. — V zbornici izjavil je Depretis, da v Napolji ni nikakega znamenja o koleri.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 6. maja.

	glđ.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81·80
„ „ „ srebri	82·15
Zlata renta	107·20
5% avstr. renta	98·05
Delnice národne banke	851·—
Kreditne delnice	287·70
London 10 lir sterling	124·55
20 frankovec	9·83
Cekini c. kr.	5·84
100 drž. mark	60·85

Tujci.

Dné 3. maja.

Pri **Maliči**: Reiling, trgovec, iz Monakova. — Petersen, lastnik rudokopa; Bartolič, Jakonitz, Regali, Lautner in Gruner, trgovci, z Dunaja.
 Pri **Slonu**: Drabek, c. kr. fregatni kapitan; Gleim, vrhni nadzornik; Arbré, ravnatelj japonske umetniške družbe; Färber in Richter, trgovca, z Dunaja. — Valentinuzzi, trgovec, iz Vidna. — Ribi, c. kr. vodja, iz Mariana. — Domladiš, posestnik, iz Ilir. Bistrice. — Karlin, duhovnik, iz Št. Jurija.
 Pri **Bavarskem dvoru**: Schorn, ljudski pevec, z rodbino, z Dunaja. — Kuster, gostilničar, iz Celja. — Muri, lesotržec, z Jezera (Koroška).
 Pri **Južnem kolodvoru**: Trosslovitz, trgovec, z Dunaja. — Friedenau, montér, iz Gradca. — Hellmann, c. kr. nad-inženér, iz Trsta. — Dekleva, posestnik, iz Postojine. — Mulič, fabrikant, iz Gorice. — Edlinger iz Špitala.
 Pri **Avstr. carji**: Troyer, lesotržec, iz Beljaka.
 Pri **Virantu**: Triller, uradniška soproga, iz Novega Mesta. — Clementy, graščak; Reyböck in Klements iz Freudenberga. — Modic, trgovec, iz Lahovega. — Šusteršič, trgovec, iz Semiča. — Faibitz, posestnik, iz Sodražice. — Podboj, posestnik, iz Ribnice.

Umrlí so:

V civilni bólnici:

Dné 2. maja. Ana Kette, ključničarjeva soproga, 53 l., sušica.

Oboknice (žaluzije) (78)

za 20 oken, 36 do 162 cm., dobro ohranjene, dalje več velikih oken za okrogle obóke pri mostovžih in hodnikih, polkna, staro štedilno ognjišče itd. se prodajo prav po ceni v Kolodvorskih ulicah št. 15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
5. maja	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	724·50 721·92 723·92	11·4 15·2 8·6	szpd. sl. jzpd. sil. szpd. sl.	obl. » »	5·00 dež

Umetne

zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem ameriškanskem načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje plombovanja in vse zobne operacije (39) 11

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, 1. nadstropje.

Piccolijeva esenca za želodec

od G. Piccolija, lekarja v Ljubljani,

kakor je razvidno iz pismenih zahval in zdravniških svedočeb, koje so bile izvoditelju te esence vposlane, ozdravlja želodečne in potrebušne bolezni, grižo v črevesu, krče, želodečno in premenljivo mrzlico, zabasanje telesa, zlato žilo, zlatenico, trganje po glavi i. t. d. in je najboljše sredstvo za glistova deca.

Stekleničica 10 kr. V skatuljah po 12 stekleničic vpošilja izvoditelj to esenco proti povzetji zneska 1 gold. 36 kr. Pri večjem nakupu dovoljuje se primeren rabat. (104) 15—15

V založništvu našem izišla je na svitlo knjiga:

Saljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik

učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Preselitev in otvorenje prodajalnice.

Trudeč se, mnoga leta od mojih p. n. odjemnikov meni izkazano zaupanje v vsakem oziru opravičiti in da ustrezem potrebam po večjem prostoru, ukrenil sem, preseliti mojo

slaščičarno

v novo zgradjeno hišo na Kongresnem trgu

Nisem se strašil ni truda ni stroškov, da pretvorim mojo slaščičarno v prekrasen etablissement, in se bom, kakor do sedaj, trudil i v bodoče, da zadovoljim vse moje odjemnike s pazljivo postrežbo in izbranim blagom. Zlasti opozarjam na moje gorke napoje, na pr.: **kavo, čokolado, čaj, punč itd.**, dalje bom imel, kakor do sedaj, vedno na razpolaganje najfinejšo **zmrzlino** v največjem izboru in takó omiljeno **ledeno kavo, ledeno čokolado, punč à la glaçe**, vse vedno v svežem stanu.

Zaradi večje prijetnosti p. n. gostov razpoloženo bode več ilustrovanih novin in dnevnikov.

Najvljudneje proseč prav mnogobrojnega obiskovanja, zaznamenovam se velespoštovanjem

RUDOLF KIRBISCH
slaščičar na Kongresnem trgu.